

USPOSABLJANJE DELEGATOV

IZOBRAŽEVANJE — POTREBA NAŠEGA ČASA

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

SREČANJE Z DOMIŠLJIJO

Prav na dan 8. februarja — Prešernovega dne, so veliko skupščinsko dvorano napolnili mladi šolarji in dijaki z območja naše občine. Skupaj z nekaterimi predstavniki družbenopolitičnih skupnosti so prisluhnili pesmi, recitacijam in literarnim prispevkom mladih iz dvanajstih šolskih kulturnih društev. Še pred tem pa je o pomenu in razvijanju tovrstnih srečanj, kot je bilo omenjeno II. srečanje z domišljijo (srečanje mladih literatov) spregovoril predsednik sveta za kulturo pri OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik Sergej Vošnjak. Svojih uvodnih misli pa ni namenil le trenutku, kot je bil slovenski kulturni praznik, skušal je podčrtati predvsem bogato izročilo slovenske besede in jezika ter potrebo po ohranjanju in razvijanju njenega poslanstva.

Mladi literati so nastopali tudi kot izvajalci, brali in recitali so svoja dela, jih posredovali svojim vrstnikom, ki so jih z zanimanjem poslušali. Literarno doživljanje pa so popestrili gojenci Glasbene šole Vič in se prav tako predstavili občinstvu.

Izteklo se je torej II. srečanje z domišljijo, srečanje, ki ga je treba razvijati, srečanje, ki nudi pregled ustvarjalnosti mladih na tem področju, srečanje, ki spodbuja! Pa vendarle se ob precej kvalitetni zasnovi in posredovanju velja zaustaviti malce več pri vsebini. Izpovedni slog zasluži pohvalo, prav tako tudi oblika in izraznost doživljanja. Bleda senca jstaja vendarle na izboru vsebine same, težko smo namreč zasledili vedre, optimistične in mladostno sveže pripetke, veskozi se je doživeto in napisano prepletalo z nitmi vojnih grozot, nasilja, smrti in bolečine!

Dokaj pesimistično, še posebej ob tako mladem občinstvu, kar velja ob izboru tovrstnih del naslednjega srečanja tudi pretehtati!

POJASNILO

V članku »Boljša založenost s kruhom«, objavljenem v št. 2 Naše komune, je prišlo do pomanjkljivosti. Zemljišče za novo gradnjo, ki naj bi stala ob Tržaški cesti, je v fazi pridobivanja (zatorej se ne potekajo dela na komunalni ureditvi), vrednost te nove investicije Pekarne-Center pa bo po sedanjih ocenah znašala 33 milijonov dinarjev!

Naša družbena praksa je pokazala, da nam za uspešno delovanje na marsikaterem področju primanjkuje znanja. Predvsem nov delegatski sistem je prinesel dokaj nejasnosti, večina delegatov se v začetku ni prav znašla, niso vedeli, kakšna je njihova vloga v sistemu družbenega upravljanja, niti kaj so njihove naloge. Štiriletna praksa je dala svoj prispevek. Tako smo v novem mandatnem obdobju vsi bogatejši za mnogo spoznanj, vidimo napake in jih poskušamo odpravljati. Člani koordinacijskega odbora za družbeno izobraževanje so sicer pregledali predložene programe izobraževanja, vendar se o vsebini programov niso podrobno pogovarjali. Koordinacijski odbor je imenoval delovno skupino, ki bo opravila časovno in vsebinsko usklajevanje programov.

Območni izobraževalni center delavske univerze »Boris Kidrič« bo moral dobiti svoje vodilno mesto pri tem izobraževanju. Vse družbene, družbenopolitične organizacije in delovne organizacije naj bi v bodoče le preko tega centra skrbele za izobraževanje svojega članstva. Za uspešno delovanje območnega izobraževalnega centra bo treba ustanoviti aktiv predavateljev. Pogoji za uspešno delovanje predavateljskega aktiva je poznavanje občinske problematike, kar pomeni, da izobraževanje ne bo smelo izveniti kot neka splošna naloga. Predavatelj bo moral spodbuditi s svojimi uvodnimi besedami živahno razpravo med poslušalci. Le tako se bodo razreševale nejasnosti pri njihovem samoupravnem in družbenopolitičnem delu.

Aktivna predavateljev ne bo moč ustanoviti čez noč. Sedanjemu jedru se bodo morali v prihodnje pridružiti drugi sposobni predavatelji. Za kadrovske krepitve predavateljskega aktiva naj bi predvsem skrbeli SZDL, ZK in sindikat.

Predstavnica republiške konference SZDL je med razpravo omenila, da smo doslej premalo storili za oblikovanje in razvijanje družbene zavesti.

Predloženi programi — po njenem mnenju — še ne predstavljajo končnega stanja, bolj bo treba prisluhniti potrebam delovnih ljudi in njihove predloge vključevati v programe izobraževanja. Predvsem naj bi izobraževanje imelo za posledico večjo aktivnost delovnih ljudi pri samoupravnem in družbenopolitičnem udejstvovanju.

Da se teme izobraževanja ne bodo ponavljale, bo treba uskladiti izobraževalne programe. Opredeliti bo treba vlogo in naloge območnega izobraževalnega centra. Doslej je bila delavska univerza preveč odmaknjena od družbenopolitičnih organizacij in skupščinskih teles občine. Družbeno izobraževanje naj bi postalo permanentno. Idejno-politične vzgoje naj bi bili deležni vsi. Tudi izobraževanje se bo moralo prilagajati novim družbenim razmeram; le tako bomo lahko po končanem štiriletnem mandatnem obdobju ugotovili, da je delegatski sistem zaživel v vseh celicah družbe.

Izobraževanje delegatov v krajevnih skupnostih že poteka, prvo temo od osmih, kolikor jih je v programu, so že poslušali delegati v vseh krajevnih skupnostih naše občine.

FRANCE PREŠEREN

KO ZRVS IG

Z LETNE KONFERENCE

V nedeljo, 20. januarja je krajevna organizacija ZRVS Ig imela svojo letno konferenco. Zbrani v dvorani mladinskega doma so člani ustvarili prijetno vzdušje. V svoji sredini so pozdravili predstavnika občinske konference ZRVS — Rudija Furlana.

Po nekaj uvodnih besedah je predsednik KO Janez Žagar podal letno poročilo, ki je bilo zelo jedrnat. Iz poročila je bilo razvidno, da so bile organizacije kot celote in posamezne komisije med letom zelo prizadevne in uspešne. Lanskoletni program dela je bil izpolnjen na vseh področjih dela, kot so strokovna izpopolnjevanja in seminarski načini priprav članov na OTV, sodelovanje pri organizaciji raznih proslav in prireditev in izdaja glasila »NAŠ KORAK«.

Tovariš Furlan je pohvalil prizadevnost krajevne organizacije. Izrazil je veliko zadovoljstvo nad aktivnostjo in delovno zavestjo v organizaciji, jo uvrstil med najboljše v občini ter čestital k uspehom, doseženim v preteklem letu. Prav zaradi take pohvale se je med člani čutila ponovna pripravljenost za nadaljnje delo.

Glede na lanske uspehe je bil predlagan in sprejet nov delovni program za letošnje leto. Sprejeli so precej nalog, vendar s pripombo in poudarkom, da je kakovost opravljenih nalog važnejša od števila.

Razprava je potekala zelo živahno in je pokazala veliko mero zainteresiranosti in delovne vneme med prisotnimi. Konferenca se je končala v prijetnem razpoloženju z izrazom zadovoljstva ter s pripravljenostjo vseh članov za nadaljnje delo pri sprejetih nalogah.

FRANC PERŠIČ

Kulturni program so izvajali najmlajši iz šol in vrtcev, zgrajenih iz sredstev Samoprispevka I.

USPEHI PRVEGA SAMOPRISPEVKA

»Vseh petdeset objektov, ki smo jih v Ljubljani zgradili z denarjem, zbranim s prvimi samoprispevki, je velika zmaga delovnih ljudi in občanov in dokaz pravilno usmerjenega načrtovanja. In v tem primeru ne samo načrtovanja, marveč tudi dela, saj vemo, da tam, kjer je veliko rečeno, je pogosto malo storjeno. Uspeh prvega kot tudi drugega samoprispevka v Ljubljani je potrdil, da se da s skupnimi močmi in po samoupravni poti veliko storiti. Verjetno bomo kmalu začeli razmišljati o tretjem samoprispevku v našem mestu. Odprli bomo nova področja našega življenja, na katera do sedaj nismo dovolj mislili in za katera do sedaj še nismo storili dovolj, da bi bila občanom

tako blizu, kot bi morala biti. Priznanja, ki smo jih podelili danes, so majhna nagrada za veliko delo,« je v zaključnih besedah na slovesnosti ob zaključku gradnje objektov iz prvega samoprispevka na novi osnovni šoli Vič dejal predsednik ljubljanske mestne skupščine Marjan Rožič.

Dejstvo je, da je bila gradnja šol in vrtcev z denarjem iz prvega samoprispevka v naši občini res uspešna, saj smo kot prva ljubljanska občina dobili vseh deset objektov. Na tem področju je aktivno sodelovalo veliko število naših občanov, ki so to delali po svoji službeni dolžnosti ali pa zato, da bi čim več doprinesli k razvoju naše občine in ne nazadnje k skrbi za naše najmlajše ob-

čane. Tako je Marjan Rožič na slovesnosti podelil okrog sto priznanj vsem tistim občanom, ki so v delo vložili veliko truda.

Glede na uspešen zaključek prvega samoprispevka je slepa ulica, v katero je začasno zašel drugi, marsikoga spodbudila, da z zanimanjem spremlja to področje dela v naši občini. Težave, ki so ob gradnji nastale, niso nerešljive in prav gotovo (čeprav tokrat ne bomo najhitrejši) bodo zgrajeni tudi vsi objekti, za katere trenutno prispevajo svoja sredstva naši občani in delovni ljudje. Zastoj nimajo le v naši, marveč tudi v drugih ljubljanskih občinah in pogosto je treba vzroke iskati v objektivnih težavah, ki se jim ni dalo izogniti prej, saj jih ni nihče pričakoval.

Kaj so z objekti iz prvega samoprispevka pridobili najmlajši občani, tako cicibani kot tudi šolarji, je pokazala proslava v prostorih nove viške osnovne šole. Prisičen program, poln otroškega veselja in dokaz marljivega dela. V novih igralnicah in učilnicah vseh desetih objektov so se najmlajši občani veliko naučili in v naslednjih letih se bodo še več. V velikih in svetlih prostorih novih objektov preživljajo velik del svojih dni in njihovi veseli in nasmejani obrazi so za vse, ki so v izgradnjo objektov prvega samoprispevka vložili svoj trud, največja nagrada in zahvala.

MOJCA KAUCIČ

Priznanja je zaslužnim družbenopolitičnim delavcem iz KS in delovnih organizacij vročil Marjan Rožič — predsednik SML

1. FEBRUAR — DAN RAČUNOVODSKIH IN FINANČNIH DELAVCEV

Med NOB je bilo v Jugoslaviji malo možnosti za kakršnokoli urejeno finančno poslovanje. Pa vendar se je — še posebej v Sloveniji — želja po organiziranju te dejavnosti pojavila že zelo zgodaj. Predpisi o narodnem davku, posojilu svobode in kasneje posejilu narodne osvoboditve so bili prvi pomembni znanilci knjigovodskega reda in evidence. Toda šele z nastankom in večanjem osvobojenih ozemelj je delo na tem področju lahko prav zaživel. Ekonomski oddelek Glavnega štaba NOV in PO Slovenije je 1. 1944 izdal dve brošuri s splošnimi navodili za blagajniško poslovanje in priredil dva tečaja, namenjena praktičnemu prikazu dela s financami. Iz zgodovinskih dokumentov je razvidno, da je tudi odsek za finance pri predsedstvu SNOS imel poseben oddelek za računovodstvo.

Lahko trdimo, da smo se Slovenci med prvimi v Jugoslaviji lotili uspešnega urejanja denarnega poslovanja. Za reševanje te problematike v državem merilu pa pomeni prelomni datum 1. februar 1945. Predsedstvo AVNOJ je na ta dan izdalo odlok o enotnem računovodstvu in odlok o uvajanju enotnega računovodstva. Tako je mlada država dobila temelje urejene in enotne knjigovodske ter finančne službe. Zveza računovodskih in finančnih delavcev Jugoslavije je ta pomembni datum razglasila za svoj praznik.

In kakšno je današnje stanje na tem področju družbene dejavnosti? Končuje se dveletno obdobje poglobljene družbene in zakonodajne dejavnosti glede izvajanja določil zakona o združenem delu. S konkretizacijo novih ekonomskih kategorij se računovodski in finančni delavci vključujejo v nove družbenoekonomske odnose, kjer postaja združevanje dela in sredstev ob svobodni menjavi dela in naprednejših dohodkovnih odnosih osnovno vodilo nadaljnega samoupravnega družbenega razvoja. Nedvomno bomo izvajanje novih dohodkovnih odnosov, določenih z ustavo in podrobneje obdelanih v zakonu o združenem delu, zakonu o knjigovodstvu in drugih sistemskih zakonih, najhitreje uresničili z dobro organizirano finančno službo v tozidih.

Veliko število uredb, predpisov, odlokov in pravilnikov — že samo na zvezne predpise se jih nanaša kar 1500 — pomeni, da je vodenje računovodsko-financijskih poslov odgovorno delo. Ob vsem drugem delu je treba tudi delavcem v tozidih nuditi kar najbolj natančne informacije, na katerih bodo temeljile njihove odločitve.

Primeru šolanjih delavcev za ta poklic danes primanjkuje. Morda je vzrok tudi v zahtevnosti dela. Vsekakor bo treba več ljudi usmerjati v vrste računovodskih in finančnih delavcev in poiskati možne olajšave.

Naporom za reševanje teh problemov se bodo prav gotovo odzvali številni družbeni dejavniki, na čelu z družbenopolitičnimi organizacijami.

Povzel in zapisal
DUŠAN JEŽ

VZGOJITELJICE Z VIŠJO IZOBRAZBO — DA ALI NE?

Osnutek zakona o usmerjenem izobraževanju je kljub navidezni popolnosti pustil nekatera vprašanja nerazrešena. Na podlagi tega zakona namreč ne bo več petletnih srednjih šol, marveč le štiriletna. Sedanja srednja vzgojiteljska šola je imela učni program razdeljen na pet šolskih let, preteklo leto pa so glede na določbe tega zakona »prilagodili« učni program tako, da so učno snov petega letnika skoraj v celoti črtali. Težko bi trdili, da snov petega letnika ni potrebna, zlasti zato, ker naloga vzgojiteljic ni le varovanje otrok v vzgojnovarstvenih zavodih, marveč tudi vzgajanje.

Leto in pol šolsko leto bosta zapustili šolske klopi dve generaciji vzgojiteljic. Generacija, ki bo končala šolanje po štirih letih, bo manj usposobljena, zato nekateri razmišljajo, da bi za ta dekleta pri delu skrbeli mentorji in jih usmerjali. Vendar tako usposobljena kadra, da bi prevzel mentorsko vlogo v vzgojnovarstvenih organizacijah, skorajda nimajo. Odpira se še ena možnost in sicer, da bi Pedagoška akademija odprla ustrezno smer študija, kajti višješolska izobrazba vzgojiteljicam prav gotovo ne bo škodovala.

Neurejene razmere so v tovrstnem izobraževanju nedvomno vzrok, da se vzgojiteljice po končanem šolanju ne zaposlijo v vzgojnovarstvenih organizacijah, kjer že tako kronično primanjkuje strokovno usposobljenega kadra.

Po dogovoru z mestno konferenco ZSMS in na iniciativo osnovnih organizacij ZSMS v vzgojnovarstvenih organizacijah je sklicala razpravo o nadaljnjem izobraževanju vzgojiteljic Breda Verbič, predsednica konference mladih delavcev pri OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik. Razprave so se udeležile predstavnice osnovnih organizacij ZSMS ljubljanskih vzgojnovarstvenih organizacij, Srednje vzgojiteljske šole, predstavnik republiške konference ZSMS ter predstavniki vseh petih občinskih konferenc ZSMS v Ljubljani.

V razpravi so oblikovali stališča, da je treba še v tem šolskem letu sprejeti program izobraževanja na višji stopnji in da se uresniči obljuba, da bo ob prehodu na štiriletno srednje šolanje moč nadaljevati študij na višji stopnji. Srednja vzgojiteljska šola naj pripravi tak program, da bo omogočal učenkam kvalitetno opravljanje nalog v poklicu, štiriletna šola da premalo teoretičnega in praktičnega znanja za uspešno opravljanje tega poklica. Po mnenju razpravljalcev bo treba čimprej pripraviti program mentorstva za pripravnice, ki so končale štiriletno šolo.

FRANCE PREŠEREN